บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมศิลปากร. (2542). วัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.

กิ่งแก้ว เพ็ชรราช. (2545). เอกสารคำสอนรายวิชา คติชนวิทยา. อุตรดิตถ์ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์.

กิ่งแก้ว อัตถากร. (2519). คติชนวิทยา. กรุงเทพฯ : คุรุสภา.

กิตติพร วีรสุธีกุล และ พิณกนก วีรสุธีกุล. (2542). ภูมิศาสตร์ท่องเที่ยวภาคเหนือ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ม.ป.ท. : ม.ป.พ.

กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2520). วรรณคดีวิจารณ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2519). วรรณกรรมไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2518). คติชาวบ้าน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ขนิษฐา จิตชินะกุล. (2545). คติชนวิทยา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

คำหมาน คนไค(นามแฝง). (2521). ปากอีสาน. กรุงเทพฯ : ประเสริฐวาทิน.

คึกฤทธิ์ พันธุ์วิไล. (2527). บทสู่ขวัญจากอำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

จันทร์ศรี สุปัญญากร. (2517). วรรณกรรมไทยรามัญ จากตำบลทรงคนอง อำเภอพระปะแดง จังหวัดสมุทรปราการ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม., วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร.

จารุณี กองพลพรหม. (2516). คุณค่าคติชาวบ้านหมู่บ้านเมืองเก่า. วิทยานิพนธ์ คม., จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

จารุวรรณ ธรรมวัตร. (2526). "บทบาทของหมอลำต่อสังคมอีสาน" ใน เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง วัฒนธรรมพื้นบ้าน : คติความเชื่อ ศิลปกรรมและภาษา. โครงการไทยคดีศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 8 – 10 กันยายน 2526 เล่ม 1. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.

เจือ สตะเวทิน. (2518). วรรณคดีวิจารณ์. กรุงเทพฯ : สุทธิสารการพิมพ์.

ชวน เพชรแก้ว. (2521.) การศึกษาวรรณคดีไทย. กรุงเทพฯ : อักษรสัมพันธ์.

ชัตสุณี สินธุสิงห์ (บรรณาธิการ). (2532). วรรณคดีทัศนา. โครงการตำราอักษรศาสตร์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาคริต อนันทราวัณ. (2538). บทสูดขวัญจังหวัดเลย. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.ปริ้นติ้ง.

ชูชวัญ ถุงเงิน และ สิริกร ไชยมา. (2542). เมืองแพร่บ้านเรา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). แพร่ : แพร่ไทย อุตสาหกรรมการพิมพ์.

ชำนาญ รอดเหตุภัย. (2518). วรรณกรรมไทยลื้อ ใน เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 158. ม.ป.ท. : หน่วยการศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.

ดารกา วรรณวนิช. (2526). การศึกษาเชิงวิเคราะห์วรรณกรรมล้านนาไทย เรื่อง กำพร้าหมาดำ. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม.,มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ทรงศักดิ์ ปรางค์วัฒนากุล. (2545). เอกสารการสอน วรรณกรรมท้องถิ่น. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะมนุษยศาสตร์.

ทรงศักดิ์ ปรางค์วัฒนากุล. (2528). ข้อตกลงในการปริวรรตอักษรธรรมล้านนาเป็นอักษรไทยกลาง ใน เอกสารวิชาการชุดล้านนาคดีศึกษา ลำดับที่ 1. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทรงศักดิ์ ปรางค์วัฒนากุล. (2526). การศึกษาเปรียบเทียบคำอู้บ่าวอู้สาวลานนา และผญาเกี้ยวอีสาน. เชียงใหม่ : งานวิจัยในโครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์ระหว่างมหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัย.

ทรงศักดิ์ ปรางค์วัฒนากุล. (2521). แนะนำวรรณกรรมท้องถิ่นลานนาไทย ใน รายงานสัมมนาทางวิชาการ วรรณกรรมลานนา เล่ม 1. กรุงเทพฯ : มิตรนราการพิมพ์.

ทรงศักดิ์ ปรางค์วัฒนากุล. (2519). วิเคราะห์วรรณกรรมลานนาไทย เรื่อง เจ้าวิทูรสอนหลานและพระลอสอนโลก. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

นิยพรรณ วรรณศิริ. (2527). หลักการ ทฤษฎี และวิธีการศึกษาวรรณกรรมพื้นบ้าน ใน สังคมศาสตร์ 2. ตุลาคม 2523 – มีนาคม 2527.

บุปผา ทวีสุข. (2530). คติชาวบ้าน. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เบญจมาส แพทอง.(2540). บายศรี : สัญลักษณ์ของพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิต. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร.

ประคอง กระแสชัย. (2534). วิเคราะห์วรรณกรรมคำสอนล้านนาไทย เรื่อง ธรรมดาสอนโลก. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม., วิทยาลัยครูลำปาง.

ประคอง กระแสชัย. (2524). วรรณกรรมลานนาไทย เรื่อง พรหมจักร : การศึกษาเชิงวิเคราะห์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ประคอง นิมมานเหมินท์. (2527). พัฒนาการวรรณกรรมลานนา : ประเภทลายลักษณ์ ใน รายงานการสัมมนาทางวิชาการ วรรณกรรมลานนา เล่ม 2. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประคอง นิมมานเหมินท์. (2526). มหาชาติลานนา : การศึกษาในฐานะที่เป็นวรรณกรรมท้องถิ่น. เชียงใหม่ : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประคอง นิมมานเหมินท์ และ ทรงศักดิ์ ปรางวัฒนากุล. (2521). ลานนาไทยคดี. เชียงใหม่: ศูนย์หนังสือเชียงใหม่.

ประคอง นิมมานเหมินท์. (2517). ลักษณธวรรณกรรมภาคเหนือ. กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมศาสตร์.

ประจักษ์ สายแสง. (2516). วรรณกรรมจากตำบลคีรีมาศ จังหวัดสุโขทัย. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม., วิทยาลัยการศึกษาประสานมิตร.

ประเทือง วงศ์รื่น. (ม.ป.ป.). วรรณกรรมพื้นบ้านจากตำบลโรงช้าง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง. อัดสำเนา.

ปราณี ขวัญแก้ว. (2518). วรรณกรรมชาวบ้านจาก "บุดดำ" ตำบลร่อนพิบูลย์ ใน เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 172. ม.ป.ท. : หน่วยการศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.

ปรีชา อุยตระกูล. (2521). วรรณกรรมพื้นบ้านจากตำบลรังกาใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ใน เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 172. ม.ป.ท. : หน่วยการศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.

ผ่องพันธ์ มณีรัตน์. (2525). มานุษยวิทยากับการศึกษาคติชาวบ้าน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พิชญพิทักษ์ (นามแฝง). (2537). เที่ยวเมืองไทยภาคเหนือ 17 จังหวัด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญกิจ.

พิณทิพย์ พฤทธิพงศ์. (2524). วรรณกรรมแหล่จากอำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม., มศ.ว.ประสานมิตร.

พูนพิศมัย ดิสกุล, มจ. (2545). ประเพณีพิธีไทย. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.

มณี พยอมยงค์. (2529). ประเพณีสิบสองเดือนล้านนาไทย. เชียงใหม่ : ส.ทรัพย์การพิมพ์.

มณี พยอมยงค์. (2527). พัฒนาการของวรรณกรรมลานนา : ประเภทมุขปาฐะ ใน รายงานการสัมมนาทางวิชาการ วรรณกรรมลานนา เล่ม 2. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มณี พยอมยงค์. (2525). ประวัติและวรรณคดีลานนา. กรุงเทพฯ: องค์การค้าของคุรุสภา.

มณี พยอมยงค์. (2525). วัฒนธรรมลานนาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

มณี พยอมยงค์ และ นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2527). วิถีชีวิตและค่านิยมของชาวลานนาไทย. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์และคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ลมูล จันทน์หอม. (2538). วรรณกรรมท้องถิ่นล้านนา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). เชียงใหม่: สุริยวงศ์บุคเซนเตอร์.

ลยาศรี บุณฑนเสรี. (2526). การศึกษาเชิงพิจารณานิทานชาดกล้านนาไทย เรื่อง ก่ำกาดำ. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วรพร บำบัด. (ม.ป.ป.). บันทึกประเพณีที่น่ารู้ของจังหวัดแพร่. แพร่ : ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดแพร่.

วีระวัชร์ ปิ่นเขียน. (2523). วรรณกรรมชาวจอมบึง จังหวัดราชบุรี ใน เอกสารการนิเทศการศึกษา. ม.ป.ท. : หน่วยการศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.

ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดแพร่. (2539). ประเพณีและพิธีกรรมพื้นบ้านจังหวัดแพร่. แพร่ : เมืองแพร่การพิมพ์.

สงวน โชติสุขรัตน์. (2521). คนดีเมืองเหนือ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สนิท สมัครการ. (2520). "ลักษณะพิเศษบางประการของวัฒนธรรมภาคเหนือ" ใน สังคมและวัฒนธรรมภาคเหนือ ประเทศไทย. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สภาวัฒนธรรมจังหวัดแพร่. (2546). วรรณกรรมพื้นบ้านเมืองแพร่. แพร่ : แพร่ไทยอุตสาหกรรมการพิมพ์.

สิงฆะ วรรณสัย. (2523). ปริทัศน์วรรณคดีลานนาไทย. เชียงใหม่ : โครงการตำรามนุษยศาสตร์ ฉบับที่ 9 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สิงฆะ วรรณสัย. (2522). สารประวัติครูบาศรีวิชัยนักบุญแห่งลานนา. เชียงใหม่ : ศูนย์หนังสือเชียงใหม่.

สิงฆะ วรรณสัย. (2518). กวีนิพนธ์ลานนาไทย ใน รายงานการสัมมนาประวัติศาสตร์และโบราณคดี. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.

สุนันท์ ศาสตรวาหา. (2523). การศึกษาวิเคราะห์เรื่องกาฬะเกษ. วิทยานิพนธ์ อ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพรรณ พมเสน. (2522). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุรสิงห์สำรวม ฉิมพะเนาว์. (2527). **ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมลานนากับสังคม ใน** รายงานการสัมมนาทางวิชาการ วรรณกรรมลานนา เล่ม 1. **เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**

สุภาพชัย สุนุสันต์. (2537). อิทธิพลร้อยกรองท้องถิ่นที่มีต่อวรรณกรรมร่วมสมัย. **ปริญญานิพนธ์** กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2524ก). วัฒนธรรมพื้นบ้าน แนวปฏิบัติในภาคใต้. สงขลา : สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2524ข). วิเคราะห์สารัตถะเพลงกล่อมเด็กภาคใต้. สงขลา : สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรชร เรือนคำ. (2537). การศึกษาภาพสะท้อนสังคมล้านนาและคุณค่าเชิงวรรณศิลป์ จากบทเพลงของ จรัล มโนเพ็ชร. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อุดม เชยกีวงศ์. (2545). ประเพณีพิธีกรรมท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ.

อุดม รุ่งเรืองศรี. (2533). พจนานุกรมลานนา – ไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง. ม.ป.ท. : มูลนิธิแม่ฟ้า หลวงและธนาคารไทยพานิชย์.

อุดม รุ่งเรืองศรี. (2527ก). ระบบการเขียนอักษรลานนา. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อุดม รุ่งเรืองศรี. (2527ข). วิเคราะห์วรรณกรรมลานนา : ร้อยกรองชาวบ้าน ใน รายงานการสัมมนาทางวิชาการ วรรณกรรมลานนา เล่ม 2. เชียงใหม่ : คณะมนุษศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อุดม รุ่งเรืองศรี. (2526). วรรณกรรมลานนา. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อุดม รุ่งเรืองศรี. (2516). วรรณกรรมลานนาไทยเรื่องหงส์หินของเจ้าสุริยวงศ์. ปริญญานิพนธ์ อ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอมอร ชิตตะโสภณ. (2533). ความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมล้านนากับวรรณกรรมประจำชาติ. เชียงใหม่: ธนบรรณการพิมพ์.